

อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนโดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “สิ่งบันทึกเสียง” “นักแสดง” “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” และ “การโฆษณา” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมการได้มาซึ่งความคุ้มครองลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมธรรมสิทธิของผู้สร้างสรรค์และนักแสดง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๕๑/๑)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิแต่ผู้เดียวของนักแสดง และรับรองสิทธิที่เพิ่มขึ้นใหม่ดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ เพิ่มมาตรา ๔๔/๑ และมาตรา ๔๔/๒ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรมของนักแสดง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)
- (๖) แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขการได้มาซึ่งสิทธิของนักแสดง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘)
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิของนักแสดง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)
- (๘) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการลิขสิทธิ์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ (๒))
- (๙) แก้ไขเพิ่มเติมการคุ้มครองลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑)
- (๑๐) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการทำลายของกลางในคดีแพ่ง (เพิ่มมาตรา ๖๕/๒)
- (๑๑) ปรับปรุงบทกำหนดโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๙ มาตรา ๖๙/๑ และมาตรา ๗๐)

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยการแสดงและสิ่งบันทึกเสียงขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Performances and Phonograms Treaty) เพื่อยกระดับการคุ้มครองนักแสดงและสิ่งบันทึกเสียงให้สอดคล้องกับหลักสากลและสภาพการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับธรรมสิทธิเพื่อส่งเสริมการคุ้มครองชื่อเสียงหรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์และนักแสดง รวมทั้งเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการทำลายของกลางในคดีแพ่ง และปรับปรุงบทกำหนดโทษเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ ตลอดจนปรับปรุงบทนิยามต่าง ๆ เพื่อให้กฎหมายมีความชัดเจนมากขึ้นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนโดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อยกระดับการคุ้มครองนักแสดงและสิ่งบันเทิงเสียงให้สอดคล้องกับหลักสากลและสภาพการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน และเพื่อให้การเป็นไปตามสนธิสัญญาว่าด้วยการแสดงและสิ่งบันเทิงเสียงขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคี ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

.....

อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนโดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สิ่งบันทึกเสียง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สิ่งบันทึกเสียง” หมายความว่า งานอันประกอบด้วยลำดับของเสียงดนตรี เสียงการแสดง หรือเสียงอื่นใด ไม่ว่าบันทึกในลักษณะใด ๆ อันสามารถที่จะนำมาเล่นซ้ำได้อีกโดยใช้เครื่องมือที่จำเป็น แต่ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงเสียงประกอบภาพยนตร์หรือเสียงประกอบโสตทัศนวัสดุอย่างอื่น”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “นักแสดง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นักแสดง” หมายความว่า ผู้แสดง นักดนตรี นักร้อง นักเต้น นักรำ และผู้ซึ่งแสดงท่าทาง ร้อง กล่าว พากย์ สวมบท ถ่ายทอดความ หรือแสดงในลักษณะอื่นใด ซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ไม่ว่าอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงแล้วหรือไม่ หรือการแสดงออกซึ่งศิลปวัฒนธรรม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เผยแพร่ต่อสาธารณชน” หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง การจำหน่าย หรือโดยวิธีอื่นใด ซึ่งงานหรือการแสดงที่ได้จัดทำขึ้น และให้หมายความรวมถึงทำให้สาธารณชนอาจเข้าถึงได้จากสถานที่และในเวลาที่แตกต่างกันเป็นผู้ออก”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การโฆษณา” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การโฆษณา” หมายความว่า การนำเสนอที่สร้างขึ้นในรูปหรือลักษณะอย่างใดออกเสนอต่อสาธารณชนไม่ว่าโดยวิธีใดๆ รวมถึงการนำออกเสนอต่อสาธารณชนโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยสำเนาที่มีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น ทั้งนี้ โดยความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ไม่หมายความรวมถึง การแสดงหรือการทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรยาย หรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดงและการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม”

อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนโดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการโฆษณางาน ผู้สร้างสรรค์ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรืออยู่ในราชอาณาจักรหรือเป็นผู้มีสัญชาติหรืออยู่ในประเทศที่เป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย ตลอดระยะเวลาหรือเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์งานนั้น

(๒) ในกรณีที่ได้มีการโฆษณางานแล้ว การโฆษณางานนั้นในครั้งแรกได้กระทำขึ้นในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือในกรณีที่การโฆษณาครั้งแรกได้กระทำนอกราชอาณาจักรหรือในประเทศอื่นที่ไม่เป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หากได้มีการโฆษณางานดังกล่าวในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาครั้งแรก หรือผู้สร้างสรรค์เป็นผู้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ในขณะที่มีการโฆษณาครั้งแรก”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๘ ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร

(๑) แสดงว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์

(๒) เรียกร้องให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์หรือบุคคลอื่นระบุว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์ หรือแก้ไขชื่อผู้สร้างสรรค์ให้ถูกต้อง และ

(๓) ห้ามมิให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์หรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอนตัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์

สิทธิตามวรรคหนึ่งให้มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ หากผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตายก่อนหมดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ทายาทของผู้สร้างสรรค์มีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับการแสดงของตนที่ยังไม่มีการบันทึกไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) แพร่เสียงแพร่ภาพ

(๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๓) บันทึกการแสดง

นักแสดงไม่มีสิทธิตาม (๑) และ(๒) ต่อการแสดงของตนที่อยู่ในการแพร่เสียงแพร่ภาพที่ได้รับอนุญาตแล้ว”

อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนโดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔/๑ และมาตรา ๔๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๔๔/๑ นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับการแสดงของตน
ที่มีการบันทึกไว้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำ
- (๒) จำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนา
- (๓) ทำให้สาธารณชนอาจเข้าถึงได้จากสถานที่และในเวลาของแต่ละบุคคลเป็นผู้เลือก
- (๔) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนา

มาตรา ๔๔/๒ นักแสดงอาจอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตามมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๔/๑ ได้
โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดหรือไม่ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัดการแข่งขัน
โดยไม่เป็นธรรมไม่ได้

การพิจารณาว่าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งจะเป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่นักแสดงอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตามมาตรา ๔๔ ย่อมไม่ตัดสิทธิของนักแสดง
ที่จะอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธินั้นได้ด้วย เว้นแต่ในหนังสืออนุญาตได้ระบุเป็นข้อห้ามไว้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ เมื่อมีการใช้สิ่งบันทึกเสียงซึ่งได้นำออกทำการโฆษณาเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า
แล้วหรือได้ทำให้สาธารณชนอาจเข้าถึงได้จากสถานที่และในเวลาของแต่ละบุคคลเป็นผู้เลือกแล้ว ให้นักแสดง
มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในสิ่งบันทึกเสียง ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือ
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๔๔/๑ (๒) และ (๓)

กรณีที่เกิดค่าตอบแทนไม่ได้ ให้นักแสดงหรือเจ้าของลิขสิทธิ์ในสิ่งบันทึกเสียงยื่นคำขอ
ให้อธิบดีเป็นผู้มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทน โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภานั้น ทั้งนี้
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

นักแสดงหรือเจ้าของลิขสิทธิ์ในสิ่งบันทึกเสียงอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการได้
ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนโดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ให้นักแสดงมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการแสดง ตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๔/๑ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงนั้นมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือ
- (๒) การแสดงหรือส่วนใหญ่ของการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ
- (๓) การบันทึกการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบันทึกการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ
- (๔) การแสดงนั้นบันทึกอยู่ในสิ่งบันทึกเสียง หรือเผยแพร่อยู่ในงานแพร่เสียงแพร่ภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๘ ให้นักแสดงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรมตามมาตรา ๔๕ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) นักแสดงนั้นมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในขณะที่มีการบันทึกเสียงการแสดงนั้น หรือในขณะที่เรียกร้องสิทธิ หรือ
- (๒) การบันทึกเสียงการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบันทึกเสียงการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ
- (๓) การแสดงนั้นบันทึกอยู่ในสิ่งบันทึกเสียง หรือเผยแพร่อยู่ในงานแพร่เสียงแพร่ภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๙ สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๔/๑ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่มีการแสดง ในกรณีที่มีการบันทึกการแสดงให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้มีการบันทึกการแสดง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๔/๑ และมาตรา ๔๕ ย่อมโอนให้แก่กันได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุแห่งการคุ้มครองก็ได้”

อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนโดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑/๑ นักแสดงย่อมมีสิทธิดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น เป็นลายลักษณ์อักษร

(๑) แสดงว่าตนเป็นนักแสดงในการแสดงของตน

(๒) เรียกร้องให้ผู้รับโอนสิทธิของนักแสดงหรือบุคคลอื่นใดระบุว่าตนเป็นนักแสดงในการแสดงของตน หรือแก้ไขชื่อนักแสดงในการแสดงของตนให้ถูกต้อง และ

(๓) ห้ามผู้รับโอนสิทธิของนักแสดงหรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน ตัดแปลง หรือทำโดยประการอื่นใดแก่การแสดงนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของนักแสดง

สิทธิตามวรรคหนึ่งให้มีอยู่ตลอดอายุของนักแสดง หากนักแสดงถึงแก่ความตายก่อนหมดอายุการคุ้มครองตามมาตรา ๔๙ ทายาทของนักแสดงมีสิทธิฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองสิทธิของนักแสดง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ ผู้ใดกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๔/๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักแสดง หรือไม่จ่ายค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๕ ให้ถือว่าผู้นั้นละเมิดสิทธิของนักแสดง”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๑ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ และมาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ มาตรา ๔๓/๕ มาตรา ๔๓/๖ มาตรา ๔๓/๗ และมาตรา ๔๓/๘ ของส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๕ ทั้งนี้ การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนโดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๑ งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดงของประเทศที่เป็นภาคีแห่งความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรือความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิกอยู่ด้วยย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๖๕/๒ ในคดีแพ่ง เมื่อเจ้าของลิขสิทธิ์หรือนักแสดงร้องขอ หรือเมื่อศาลเห็นสมควร ศาลอาจสั่งให้นำบรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำละเมิดตามพระราชบัญญัตินี้ ไปทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายสิ่งนั้นก็ได้ โดยให้ผู้กระทำละเมิดเสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๙/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๒๘/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนโดยคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ ผู้สร้างสรรค์หรือนักแสดงซึ่งได้รับความคุ้มครองอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงยังไม่สิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับความคุ้มครองต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ นักแสดงซึ่งการแสดงเกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่มีสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่เป็นนักแสดงที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๒๔ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๔/๑ มาใช้บังคับกับการบันทึกการแสดงที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ให้นักแสดงมีสิทธิในการได้รับค่าตอบแทน แทนการใช้สิทธิตามมาตราดังกล่าวจากเจ้าของลิขสิทธิ์ในสิ่งบันทึกการแสดง สำหรับการทำซ้ำ จำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนา ทำให้สาธารณชนอาจเข้าถึงได้จากสถานที่และในเวลาของแต่ละบุคคลเป็นผู้เลือก และให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนาซึ่งสิ่งบันทึกการแสดงของนักแสดง นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่ตกลงค่าตอบแทนกันไม่ได้ ให้นักแสดงหรือเจ้าของลิขสิทธิ์ในสิ่งบันทึกเสียงยื่นคำขอให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นผู้มีคำสั่งกำหนดค่าตอบแทน โดยให้คำนึงถึงอัตราค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น

มาตรา ๒๕ งานที่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่มีการโฆษณาตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่เป็นงานที่ได้มีการนำเสนอออกเสนอต่อสาธารณชนโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตแล้ว ให้ถือว่าได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรกในวันที่นำเสนอออกเสนอต่อสาธารณชนโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต

มาตรา ๒๖ บรรดาคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่มีการฟ้องคดีแพ่งไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุด ให้นำมาตรา ๖๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี